

Surrealisme 'garbanzero'

La història. Monument Valley, USA, any 9177. La comunitat d'ocupats viu bé en una Torre Imponent, mentre un ramat d'aturats fa la viu-viu als afores, però un venedor de llimonades s'atreveix a pujar a la Torre.

Les formes. José Luis Cuerda (Albacete, 1947) s'ha donat el gust de jugar a l'absurd parint una falla distòpica envoltat d'una cohort d'actors, i alguna que altra actriu, que el veneren i li riuen les gràcies. 'Tiempo después' vindria a ser la seqüela de 'Amanece que no es poco' (1989), inenarrable despropòsit surrealista que ventilava el cinema espanyol massa carregat de críptiques transcendèn-

cies polítiques temps ha. En pura lògica, aquest 'Tiempo después' d'ara s'hauria de titular 'Amanece que no es mucho' atès el pessimisme sociopolític que destil·la la nova parida auto-paròdica. El pandemònim grotesc, mal disfressat de surrealisme 'garbancero', denota el mal humor sociopolític del cineasta d'Albacete. És a dir, Cuerda no recorda allò elemental de 'Al mal tiempo, buena cara'. Sobretot si es va de mediògraf juganer, que diria el Samuel Beckett de 'Tot esperant Godot'. Si de veritat li fa mal l'Es-

panya que observa, Cuerda faria un servei al país de països peninsulars elucubrant ruqueries menys ruques. Esbravades. És el perill de creure't el rei del mambo. Que perds el món de vista. Els gags visuals (un guàrdia civil vestit d'escocès, l'imbècil rei de bastos, l'alcalde impotent, la imponent cap de gabinet concupiscent) i uns quants tòpics culturals i poètics per ex-

hibir la crònica incultura carpetovetònica, no acrediten la voluntat reflexiva o repulsiua del film. Per cert, dels vuit espectadors que érem a la sala dissabte passat, tres van optar per fugir cames ajudeu-me. Així i tot, 'Tiempo después' conserva aquell sabor marginal, naftalina fi-

na, d'un cineasta inefablement iaio-flauta.

El fons. Quan ets al cul del sac, només pots perdre el sac.

La imatge. El venedor de llimonades pujant amb el carretó el munt d'escales de la torre qual Sísif.

La frase. 'Un parado es una bomba de relojería', adverteix el general de la Guardia Civil. Sobretot si l'aturat passà a l'acció psicofísica.

La recomanació. Ideal per a surrealistes nostàlgics i la bona gent capaç de riure's de les pròpies misèries.

Tiempo después

Director: José Luis Cuerda.

Intèrprets:

Carlos Areces,
Roberto Álamo,
Blanca Suárez.

Espanya-
Portugal, 2018.
95'. JCA Alpicat,
Rambla Lleida.